

„да се попрѣчи на нашето възкръсване къмъ свободенъ животъ. И за неговитѣ горещи симпатии, и за неговото „постоянство въ тая хуманна защита, позволете ми, „госпожи и господа, да свърша съ повторно тукъ на „края изказване нашитѣ горещи, нашитѣ сърдечни и „живи благодарения както къмъ васъ лично, които тъй „усърдно се притичате намъ на помощъ за успѣха на на- „шата мисия, така и къмъ великия и свободолюбивия „английски народъ, чийто гласъ ние вѣрваме, че нѣма „да остане гласъ „въпиющъ въ пустини“, защото той е „гласъ издиганъ за правда, за хуманность, за свобода“.

При прочувственото произнасяне на тази рѣчь г. Балабановъ се разплака самъ не на едно мѣсто. Разплака се тъй сжщо и другарьтъ му Цанковъ. Покъртени бѣха до сълзи по-многого отъ присѣтствуещитѣ госпожи и господа. На свършване рѣчта биде поздравена съ живи симпатични изявления и ржкоплѣскания. Мнозина се дсближиха до оратора и му стискаха ржката по най-любезенъ начинъ. Една благородна госпожа отъ Единбургъ дойде при насъ съ мжжа си, поздрави ни милозливо и ни помоли да идемъ безъ друго и въ тоя градъ, дѣто тоже симпатиитѣ къмъ нашия народъ били голѣми. Слѣдъ здравичата за прѣдседателя на банкета, прѣдложена отъ г-нъ Цанкова и посрѣщната съ шумно съчувствие отъ всички, събранието се дигна и разпрѣснатитѣ сега въ залата госте се впуснаха въ отдѣлни живи разговори, прѣдметъ на които бѣха казаната рѣчь, бѣха България, турскитѣ свирѣпства, турскитѣ лукавства, турскитѣ адвокати, поведението въ тоя случай на английското консервативно правителство, движенията на либералната партия съ Гладстона во главѣ въ полза на България и пр. Рѣчта въ съкращение се яви още сжщия день въ нѣкои вечерни вѣстници,